

Брат за брата умира, ама и брат брата убива ¹⁾

Брат брата над ямата надвоя, ама рядко го блъсва.

Брат за сестра милее колкото меден ссжд държи топлината си, а сестра за брат, колкото пръстен ссжд държи топлината си.

Брат за брата не печели, ама се си го жели.

Брат милее за сестра доде истине меден ссжд; сестра брата милее дор' истине пръстен ссжд.

Брат ми да ми е душманин, че люцък да не е.

Брат ми да ми е душманин, а не чуж' ступанин.

Брат на брата по дълбоко очи вади.

Брат по брата, та и двата.

Брат брата не 'ранит, тежко кой го нема ²⁾ Виж Свой своего не храни'. Мак.

Брат за брата залата.

Брате, брате! ама сиренето не се плати. — Влаш.

Братски делили, та се избили.

Братска злоба мяра няма.

Брашното, кира, на вара, а че и квас-а на заем. Гр.

Братя на две кжци, не сж братя сжци.

Братя-та сж братя, па и те са скарват по някога.

Братя сми братя, ама кесити не ни сж сестри.

Бре варе горкана. — Окайване.

Бре варе сирак си. — Окайване.

Брекнал та пукнал, — жени нѣкои кълнат като им каже нѣкой бре.

Брой ги, че тогаз ги дай.

¹⁾ Брата, а-то окончанье, а не член. От тука става явно че по архаизъм одушевленитѣ прѣдмети имали сж окончание в' косвенитѣ падежи, нѣ полска лека употрѣбенѣто на членѣт истѣснява окончанѣто в' полза на членѣт; но все още остават нѣкои архаизми, които за да се распознават трѣба да се взема прѣд вид употрѣбенѣто на членѣт о и от. Трѣба еще да забѣлѣжим че кога слѣдуватъ слѣд името скратенитѣ притеж. мѣстоимена, ми, ти, си. членѣт са игнорира и окончанието си остава без членната идея както: на брата си, брат ми и брата ми, баща ми, майка ми, а в' Шумен: на сърце ми, на глава ми.

²⁾ «Ранит, нѣмат,» виж бѣлѣжка: ако не течит, капит.